

Kary

3. Zgodnie z zarzutem trzecim Sąd dokonał błędnej oceny w odniesieniu do grzywny w zakresie, w jakim stwierdził nowy charakter zarzucanego naruszenia.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym przy ustalaniu wysokości grzywny Sąd błędnie pominął obowiązek uwzględnienia wagi i czasu trwania zarzucanego naruszenia.
5. Zgodnie z zarzutem piątym przy ustalaniu wysokości grzywny Sąd błędnie nie uwzględnił wartości wniosków patentowych będących przedmiotem cesji pomiędzy Servierem a Lupinem.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym — podniesionym na wypadek uwzględnienia odwołania Komisji od wyroku Sądu w sprawie T-684/14, Krka — Sąd błędnie orzekł, iż odmienne traktowanie przez Komisję Lupina w porównaniu z traktowaniem Krki nie narusza zasady równego traktowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-358/17, Mubarak/Rada, wniesione w dniu 20 lutego 2019 r. przez Mohameda Hosniego Elsayeda Mubaraka

(Sprawa C-145/19 P)

(2019/C 148/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (przedstawiciele: D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmey, Solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylene zaskarżonego wyroku;
2. rozstrzygnięcie sporu w sposób ostateczny poprzez stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów w zakresie, w jakim one dotyczą wnoszącego odwołanie;
3. tytułem żądania ewentualnego przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie zgodnie z oceną prawną dokonaną przez Trybunał; oraz
4. obciążenie Rady kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa, uznając, że Rada nie była zobowiązana do sprawdzenia, czy władze Egiptu przestrzegały praw podstawowych Unii wnoszącego odwołanie.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd prawa, stwierdzając, że Rada nie była zobowiązana do sprawdzenia, czy postępowania sądowe i dochodzenia z udziałem wnoszącego odwołanie dotyczą działań, które naruszają praworządność w Egipcie.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Sąd, który uznał, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, opierając się na sprawie nr 8897 (remont prywatnego budynku mieszkalnego).

Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa, który uznał, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, opierając się na sprawach nr 756 (zarzuty związane z podarunkami gazety Al-Ahram) oraz nr 53 (zarzuty związane z podarunkami Dar El Tahrir).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 21 lutego 2019 r. — SCT, d.d., w upadłości/Republika Słowenii

(Sprawa C-146/19)

(2019/C 148/25)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SCT, d.d., w upadłości

Strona pozwana: Republika Słowenii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można interpretować art. 90 ust. 2 dyrektywy VAT w ten sposób, że zezwala on na odstępstwo od prawa do obniżenia podstawy opodatkowania VAT nawet w przypadku ostatecznego braku płatności, jeżeli ten ostateczny brak płatności jest konsekwencją nieprzyjęcia przez podatnika wymaganego zachowania, na przykład niezgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym wszczętym przeciwko dłużnikowi wspomnianego podatnika, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie?
 - 2) Czy, nawet w przypadku, gdy takie odstępstwo od prawa do obniżenia podstawy opodatkowania VAT jest dopuszczalne, istnieje również prawo do obniżenia tej podstawy opodatkowania z powodu braku płatności, jeżeli podatnik udowodni, że nawet gdyby zgłosił swoje wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, nie zostałyby one zaspokojone, lub jeżeli udowodni, że istniały uzasadnione podstawy, aby zaniechał on zgłoszenia wierzytelności?
 - 3) Czy art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT wywiera skutek bezpośredni, nawet jeśli ustawodawca państwa członkowskiego wykroczył poza ramy dopuszczalnych przepisów dotyczących odstępstw określonych w ust. 2 wspomnianego art. 90?
-